

Acı Bir Lahza İle Hasretme Melali Ahını

– Yazan Adam · 30 Ocak 2012

Verme kalbini, elemin iştihakından sudur olan ıstırabına
İlmik ilmik açılan bizarlığın vehmedilen hisarına, aşksız toprağın sancıklarına
Keşkelerin dur durak bilmeyen feryadına, aklın hazanı aşikar eyleyen çılgınlığına
Umudun kurumaya ramak bırakan yılgınlığına, nazar et kadrenin sürur bahşeden aşkına

Hani bir milat vardı, kuruyan gönüllerin toprağına akseden nefeste
İnsan, ne kadar adam olduğunu beyan eden bir zansa, gönlünden tebarüz eden aşkı yokla
Asırların kitabelerinde işaret taşlarının izlerini...
Aklı selim ile aynı akıbeta gark eden ölümün sevdasını, hayret ve ibretle ruhunda kokla

Bir an tefekkürün meşkinden terennüm edilen hakikatleri bir bir zihninde topla
İdrak niye insanın kalbine akseden nefesi inşahtır, aklınla tahkik ederek aşkı anla
Narin haşyetinden asla yılma, zebaniler için şimdiden asla bir maslahatta bulunma
Sevdanın harından ve hilmin bağrından dile gelen ecrin ninetlerini kalbinde aşkla yokla

Giyeceğın en son elbisenin beyazlığından hiç ürperip sakınma
Musalla taşından duyulan feryadlar için halinden tebarüz eden bir meziyet çıkartma
Yürekle, kalbin farkını şimdi tefekkürü mevtle nezaret edenlere ibret olsun diye anlatma
Niteliğın farkını, takvanın fırakından olduğunu, suskun kalbinle ağlatıp sayıklatma

Teni bekleyen toprak, ne kadar hıçkırıklarla açılısada
Yasinler, fatihalar, kitabı celilin dile gelen hakikatlerini yakinen okusa da
Ne kadar anlayan var bir düşün, anlaşılmayan tefekkür gerekçesi, nasıl hüzdür yokla
Korkunun acele bir faydası yoktur sakın ha unutma, avuntulara sığınıp gönlünü aldatma

Mustafa CİLASUN